

DELAVSKA POLITIKA

GLASILO SOCIALISTIČNE STRANKE JUGOSLAVIJE.

Izhaja vsako sredo in soboto.

Uredništvo je v Mariboru,
Ruška cesta 5, poštni predal 22.Rokopisi se ne vračajo. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo.
Uprava: Maribor, Ruška c. 5, poštni predal 22.
Ljubljana VII., Zadrugi dom.Ček. račun: 14.335. Reklamacije se ne frankirajo.
Naročnina za državo SHS znaša mesečno 10 Din, za ino-
zemstvo mesečno 15 Din.Mali oglasi, ki služijo v posredovalne in socialne namene
delavstva ter nameščencev, stane vsaka beseda 50 para. De-
belo tiskana beseda stane 1— Din. Mali oglasi trgovskega
značaja, stane beseda 1— Din. V oglašnem delu stane pe-
titna enostolpna vrsta 2/25 D. Pri večjem številu objav popust.

Št. 67.

Sobota 20. avgusta 1927.

Leto II.

Boj sovražnikom delovnih slojev.

Boj proti kapitalizmu obstoji v tem, da vodijo delovni sloji, to so delavstvo, mali kmeti, mali obrtniki in uradništvo političen in gospodarski načelni boj proti onim strankam, ki stoje na načelu sedanjega družabnega reda, ga zagovarjajo in branijo.

V zadnjih številkah našega lista smo razpravljali sicer tudi o sporih med delavskimi skupinami, ker smo morali, zavedajoč se, da je enotna socialistična stranka potrebna za razredni boj, povedati, kdo ruši potrebno enotnost. Naš apel je šel za tem, da na dan volitev delavsko volilstvo glasuje za enotno socialistično listo organiziranega delavstva, kar naj pomeni strnjeno fronto proti kapitalističkim orientiranim strankam.

Neenotnost delavskega političnega pokreta je eden največjih sovražnikov delavstva in poleg te pa meščanske stranke s svojimi načeli in neiskrenimi metodami političnega boja.

Med meščanskimi strankami ima v Sloveniji največ političnega vpliva politični klerikalizem pod firmo Slovenske Ljudske Stranke. To dejstvo je za slovenske politične razmere žalostno izpričevalo za nas kakor tudi zlasti za meščanske stranke, ki se rade imenujejo napredne in so imele denar, tisk in inteligenco na razpolago, pa so s svojo egoistično in nestvarno politiko, še bolj pa s svojo malomarnostjo in lenobo povzročile, da je danes tako veliko število slovenskih volilcev v taboru klerikalizma.

Klerikalizem je najmočnejša opora kapitalizma, ker je načelno za kapitalistični družabni red. Resnica je sicer, da verski klerikalizem uči ljubezen do bližnjega in enakost vseh ljudi, uči pa tudi, da je oblast od zgoraj in da mora biti narod tej oblasti pokoren. S tem torej politični klerikalizem jasno odklanja demokracijo in zagovarja diktaturo kapitalizma.

Klerikalizem pa igra tudi v praktičnem življenju analogno svojim dogmatičnim naukom dvojno vlogo, in sicer napram kapitalistom eno, napram delavstvu drugo, kar je popolnoma naravno. Cerkev organizacijo namreč vzdržuje in neguje z materialnimi sredstvi in posebnimi predpravicami kapitalistične družbe. Kako pa naj bo klerikalizem drugače hvaležen kapitalizmu kakor da ga podpre in s tem varuje obenem svoje lastne gospodarske in politične predprave?

Morda nam bo kdo očital, da smo pristranski in krivični. O ne! Poslušaj in premisli!

Neglede na vso nedosledno politiko slovenske klerikalne stranke nam našo trditev potrjujejo dogodki zadnje dobe tako eklatantno in očitno, da se še sploh čudimo, kako more dobiti klerikalizem pri nas pri volitvah le še en sam delavski glas.

Spominjate se še vsi na tragedijo v Trbovljah, ko je bil nasilno in s

preračunano pripravljenostjo umorjen s. Fakin. Klerikalizem je takrat napravil silno kričanje, obsojal grdi umor, obžaloval pokojnikovo rodbino in rudarje sploh. Res je bil ta umor zločin, toda klerikalizem je umor izrabljal politično proti demokratu, ki so bili bolj ali manj moralno odgovorni zanj. Tukaj je torej politični klerikalizem na prav demagoški način izrabljeno ogorčenost prebivalstva v svoje namene, ne pa iz iskrenosti.

Da se prepričamo o resničnosti te trditve, moramo se še nekoliko pomuditi pri slovenskih rudarjih. Vsi vemo, koliko rudarjev je bilo odpuščenih iz službe; vemo, da morajo rudarji počivati med tednom ter da so njihovi zaslužki pičli, kakor nikjer drugje v industriji. Rudarji so zahtevali izboljšanje socialnih razmer, posredovali so pri vseh političnih in gospodarskih faktorjih, apelirali na javnost, toda klerikalizem, enako kakor druge meščanske stranke, se ni oziral na glas vpiljivega rudarja. Tu je šlo samo za rudarje in njih rodbino. Politični klerikalizem je molčal, ni ničesar storil, kar bi bilo pokazalo resno voljo. Obmolknil je klerikalizem kakor polž za plotom, čeprav ima celo svoje politične predstavnike v upravi rudarske industrije.

Iz te primere se jasno razvidi, kdaj je klerikalizem usmiljen, socialno pravičen in kdaj ne.

Takrat, ko je bila prilika, da se izrabi nesrečno žrtev demokratske hujskarije, je klerikalizem kričal, takrat pa, ko so rudarji zahtevali kos kruha, je klerikalizem obmolknil, čeprav ima odločilno besedo v upravi te industrije.

Politični klerikalizem je bil pozneje tudi v vladi in še danes je izrazito vladna stranka, toda raje je to, kakor pa da bi pokazal le trohico socialnega čuta.

Pozabiti tudi ne smemo, da se je v klerikalni stranki zgodila precejšnja notranja revolucija. Nastal je spor med pravimi starimi klerikalci in takozvanimi krščanskimi socialisti. Sedaj je ta spor končan in sicer tako, da je stari klerikalizem krščanskim socialistom zavezal jezike, češ da so preveč boljševiški. S tem preobratom v klerikalni stranki je popolnoma zmagal takozvani narodnjaški rimski klerikalizem, ki ne pozna nikakšnega socialnega čustvovanja, ki bi rezalo v meso kapitalistične družbe.

Trboveljska primera in vsakdanji življenjski dogodki, kakor tudi načela političnega klerikalizma, nam kar najodločneje pravijo, da pomeni osvoboditev iz klerikalnega suženjstva veliko zmago v boju proti kapitalističnemu suženjstvu.

Zato se socialistična stranka bori proti klerikalizmu. Ta boj je zamudilo meščanstvo, zato ga mora izvojevati delavski razred, če hoče voditi uspešno socialne boje, zlasti pa svoj razredni boj.

ličini. Dasi eden mlajših izmed nas, je imel v sebi vse najboljše lastnosti, ki jih je razvil italijanski socialistični pokret v teku svojega razvoja. Bil je izšolan in je imel za seboj juridične in ekonomske študije, kar potrjujejo debeli zvezki, publicirani v njegovi mladosti. On se ni učil s ciljem doseči čim popolnejše znanje, ker je vedel, da je »omika« v današnji družbi premnogim le zunanji ornamenat in znanje sredstvo za dosego osebnih profitov. On se je učil, da pomaga svojim bratom. Bil je z dežele, in kot njen poznavalec je šel med kmečko ljudstvo ter delal med njim za kmečki socializem; s tem je vršil v Italiji, ki je pretežno agrikulturna dežela, prepotrebno nalogo. Dasi sam zemljiščni posestnik, je organiziral dninarje in male kmete proti velikim posestnikom. Študiral je razne zemljiške pogodbe, poglobil se je v ekonomsko življenje malih vasi in občin ter postal najboljši

poznavalec italijanske vasi in njenih potreb.

Kombinacija prakse in teorije, ki jo je vedno naslanjal na realnost, ga je gnala nagloma navzgor. Iz občine je prišel s svojim ugledom v provinco, nato v narodno in mednarodno življenje. Postal je poslanec v italijanskem državnem zboru. Bil je obenem poslanec, propagandist, publicist, pisatelj monografij, tajnik socialističnega kluba državnih poslancev, faktično tajnik unitarske socialistične stranke. Vedel je vse, storil vse, in znal je prisiliti lene, da delajo in mislijo. Bil je v Rimu in v provinci, v mestu in na deželi, kot da ima poseben privilegij vsestranske priučujočnosti. Bil je pri delu v Italiji in v inozemstvu, kjer je nas reprezentiral na mednarodnih kongresih in konferencah ter v biroju delavske socialistične internacionale. Povsod je nastopal z najvišjo formo privlačnosti in zgovornosti, s personalnim vzgledom.

Giacomo Matteotti.

V propagandi se je koncentriral v najelementarnejši formi — v »evangeliziranju«. Med preprostim ljudstvom je govoril za preprosto ljudstvo, govoril tako, da ga je razumelo, da je zapadlo njegove nauke ter si jih zapomnilo. In v istem dnevu, ko je z največjo paznostjo izvršil svoje delo v klubu poslancev, v uradu zveze socialističnih občin, in izpopolnil do dneva seznam za nas važnih dogodkov, delo, ki ga ni po njegovi smrti nihče nadaljeval — isti dan je z lahkoto nastopil v parlamentu ter s svojo ognjeno besedo, s svojo zalogo faktov ter poznanja ekonomije in financ spravil v neprijetno zagato vlado in njene veščake ter »avtoritete«, ki so mu morale odgovorjati. Nikoli se ni dal presenetiti, nikoli ga niso mogli zadeti nepričakovano! Kajti bil je vedno pripravljen na vse. Vsaka razprava v zbornici, neglede kako nepričakovano je nastala, ga je našla pripravljenega in znal je odgovorjati ter ugovarjati, če je bilo potrebno, v vsakem slučaju. Ko se je poskušalo neopaženo poriniti skozi zbornico s

pomočjo njenega, gospodarjem udanega predsednika ratifikacijo kriminalnih volitev 1. 1922, je bil Matteotti takoj na mestu. Ko so se njegovi sodrugi posvetovali, kakšno taktiko naj zavzamejo, da preprečijo nakano, je bil Matteotti že na nogah in zahteval besedo. Dobil jo je, in ob kričanju fašistične opozicije je razglasil sveto, da ima dokumente, ki dokazujejo, v kake neverjetne skandale ja zapleten fašizem, kakšne so njegove metode za kulisami, in kako si z njimi kleše pot do moči. Vpitje fašistov ga ni oglušilo, niti ni prevpilo njegovih besed. Bile so izgovorjene, zapisane in razglašene.

Par dni potem so ga umorili, ker se jim je zdel umor najboljše sredstvo, da prisilijo na molk človeka, ki se ni bal ničesar in ni klonil pred nikomur.

Bil je pripravljen tudi na to postajo. Vedel je, da ga bo fašizem skušal spraviti s poti, in vedel je, da se bo v svoji histeriji poslužil tudi skrajnega sredstva. »Enkrat mi bodo gotovo zavili vrat,« je včasih v šali pripomnil svojim sodrugom.

FILIPPO TURATTI:

Matteotti tri leta pozneje.

Pred tremi leti so go umorili — pa je danes bolj živ kakor tedaj ko je živel. On je bolj živ radi tega, ker predstavlja simbol in centrum

velike italijanske drame. V njeni tragediji je nam v vzpodbudo.

Tako prehaja iz dnevne kronike v zgodovino, in se dviga v svoj ve-

Smehljaj se je, ko je videl v duhu pred seboj napad, nato smrt in svoj konec. Razumel je svet, razumel ekonomijo, in razumel ljudi. Smehljaj se je kot se smehljajo močni, mladi ljudje — in je delal in delal.

Matteotti je bil človek, ki je združeval v sebi mladost in izkušnje, pogum in razum, hladnokrvnost in vihravost, učenjaštvo in agitacijo, bil je intelektualca in komercialist v idejah — bil je vse, kar potrebuje stranka kot je naša, vse kar je delavski stranki potrebno. In vse to je bilo koncentrirano v enih možganih, pod eno voljo v telesu enega človeka. O Neronu pravijo, da je gojil željo, da bi imelo človeštvo samo eno glavo, ki bi jo bilo mogoče odsekati z enim mahom; taki želji bi bil lahko cilj Matteotti, kajti ko so zasadili nož v njegovo telo, so ga zasadili obenem v srce socialistične stranke in delavskega razreda v Italiji.

Stotisoči so bili žrtvovani pred njim, stotisoči so mu in mu bodo sledili kot žrtve. A nihče ni stal tako

visoko v geslu, eden za vse, vsi za enega, kakor on, nihče ni bil simbol v toliki meri, kakor je bil on. In noben umor ni bil toliko umazan, tako sramotno razgaljen, kakor je bil umor fašističnih tolovačev, ki so pretrgali nit življenja Matteottiju.

Kakor je morala svetovna vojna pred svojim izbruhom iti preko trupla titana Jean Jaurés, ravno tako mora fašistična civilna vojna preiti preko ostankov Giacomo Matteottija.

Ko so po dolgem iskanju dobili njegovo brezmesno truplo v jami, v katero je fašizem mislil skriti svoj zločin, in ko so ga njegovi najbližji spremili na pokopališče njegove rojstne vasi, je korakala za pogrebom tudi cela procesija mrtvih.

V njegovo grobnico so zakopali Italijo delavcev. In ko bodo grobnico odprli ter njegove ostanke prenesli v Panteon, bodo vsi ti mrtvi in drugi korakali ob krsti znova.

Zanje in za Italijo bo to velik dogodek — bo vstajenje živih in mrtvih v Italiji.

Kako se inozemstvo zanima za volilne metode naše vlade.

Gospodje klerikalci, ki pravijo, da v naši državi ni volilnega terorja, naj prečitajo pismo, ki ga je naslovila Liga proti belemu terorju na Balkanu g. min. predsedniku Vukičeviću. To pismo, podpisano tudi od podpredsednika francoske zbornice Bruneta in pisatelja Henry Barbusse-a, se glasi:

»Ni naša krivda, ako vi, kot srbski minister, v strahu, da ne dobite dovolj volilcev v Srbiji, greste in se postavite za kandidata v Macedoniji in sicer zato, ker bo tam glasovala samo policija in žandarji. Ni naša krivda, ako vi, da se ojačate, organizirate akcije potom srezkega načelnika, kakor ono iz Kolašina, datirano z 20. julijem, in s tem povzročate gonjo proti ljudem v Črni gori. Ni li krivica, ako vi, v predvojni Srbiji z ozirom na volitve čisto

svojevoljno (!) nastopate ne samo proti komunistom, nego proti vsem onim, ki delajo opozicijo, in celo proti oni opoziciji iz vrst vaše lastne stranke? Pokazali bi vam lahko, da imamo celo kolekcijo dokazov in faktov v evidenci. Hoteli smo le, da vidite, da smo dobro informirani in pripravljeni nadaljevati delo v korist plemenitega srbskega naroda, kakor vseh balkanskih narodov, ki so pod bičem belega terorja. To delamo, ker kljub vašemu afektiranemu sarkazmu vemo, da to ne bo tiralo balkanskih tiranov samo do smeha!«

No, lepo nas imajo opisane v inozemstvu. G. Vukičević in njegovi prijatelji, tudi g. Korošec, so lahko veseli. Ali bo »Slovenec« o tem kaj več povedal kakor dosedaj?!

Značajna delavska manifestacija.

Mariborski pevski odsek v Gradcu.

Na povabilo pevskega odseka pekov v Gradcu je odpotoval 13. t. m. popoldne pevski odsek pekov v Mariboru v Gradec, da obiše svoje stare tovariše, s katerimi so se peki skupno borili za časa stare Avstrije in posebno še, ker so bili graški sodrug ustanovitelji pekove organizacije v Mariboru. Posebno so se udeleževali ss. Vinzenz Muhitsch, takrat še pekovski pomočnik, danes pa župan mesta Gradca, pa Hosch in Notzar. Hosch sodeluje še danes kot pekovski mojster v delavskih kulturnih organizacijah, starega Notza pa že dolgo krije zemlja.

Pri dohodu Mariborčanov v Gradec se je zbarala velika množica so-

drugov na glavnem kolodvoru in z njimi vred vsa tamkajšnja kulturna društva, ki so poslala posebne deputacije z lastnimi društvenimi zastavami. Po pevkem pozdravu, katerega so Mariborčani zapeli najprej v slovenskem jeziku, je pozdravil predsednik zveze pevske družbe Avstrije in na to predsednik pevskega odseka pekov v Gradcu, ki sta povdarjala, da razredno zavedni proletariat ne morejo ločiti meje, ki jih je postavil kapitalizem, ki ne more raztrgati vezi mednarodne solidarnosti. Obisk Mariborčanov je dokaz mednarodne solidarnosti, ter obnove starih prijateljskih vezi med mariborskimi in graškimi sodrugmi. S. Čeh

je pozdravil v imenu mariborskih sodrugov ter se zahvalil graškim sodrugom za srčni sprejem in potrdil izraze mednarodne solidarnosti. Po pozdravih je navdušena množica korakala z godbo na čelu v dvorano »Juliansäle« v Eggenbergu. Med potom je delavstvo, ki je stalo po ulicah v gostem špalirju, burno pozdravljalo naše sodruga ter iz oken pozdravljalo s klici: »Freundschaft!«

Točno ob pol 8. uri zvečer se je pričel slavnostni koncert, katerega je otvoril mestni župan sodrug Muhitsch, ki je v svojem slavnostnem govoru povdarjal skupne težke in požrtvovalne borbe za socialne pravice delavstva. Po preobratu, ki je ločil potom novih mej Mariborčane, so si pevski pomočniki v republiki priborili veliko socialnih pravic in nekdaj glavna parola: odprava nočnega dela se je izvršila v polni meri in zakonito zasigurala. Srčno je pozdravljala mariborske sodruga ter jih podžigala k vztrajni borbi za njihove pravice. Povdaril je, da ima do Mariborčanov velike simpatije, ker pozna njihov svoječasni napredek in požrtvovalne borbe, posebno, ker je on sam preživel svoje otročja leta v Mariboru in je tod obiskal ljudske šole. Ponosen je, da se tudi v njem pretaka spodnještajerska kri. Burno odobravanje je sledilo lepemu pozdravnemu govoru župana s. Muhitscha. Kratek in srčni pozdrav je prinesel tudi član delavske zbornice v Gradcu. Na vse pozdrave je odgovoril s. Čeh, ter očrtal socialno reakcijo v Jugoslaviji in težko borbo proletariata za svoja socialna prava.

Kot znak simpatije in prijateljstva graških sodrugov napram Mariborčanom so isti podarili krasno skupniško sliko graške pevske sekcije. Na koncertu, ki se je vršil ob natlačeni veliki dvorani, so Mariborčani zapeli slovenske pesmi, katerim je sledilo burno odobravanje in so morali vsako pesem ponoviti. Ko so hoteli Mariborčani tudi v nemškem jeziku zapeti, se je zahtevalo splošno, naj slovensko pojejo, ker nemške pesmi itak poznajo. Godba, ki je zaigrala »Triglav moj dom« in pa petje je trajalo pozno v noč in izvrstno razpo-

Osvežiš s kopeljo telo si mlado, še bolj pa s »CLIO« šumečo limonado.

loženje med sodrugmi se je videlo na vseh obrazih.

V nedeljo, dne 14. t. m. so obiskali Mariborčani delavsko zbornico in se niso mogli dovolj načuditi krasni palači in njenemu velikemu obsegu, v katerem so združene vse duševne in fizične sile proletariata. V tej palači se nahaja največja knjižnica Gradca: 18.000 knjig in na razpolago občinstvu, in vsak delavec, kateri se hoče duševno izpopolniti, ima vsak čas priložnost črpati te pripomočke iz te krasne knjižnice in mnogo jih je že, ki so črpali svoje znanje iz tega vrelca. Mariborčani so se upravičeno vprašali: kedaj bomo imeli mi tako krasno palačo in toliko sil, ki se bodo v njej zbirale.

Na terasi delavske zbornice so zapeli Mariborčani par slovenskih pesmi, ki so donele daleč čez mesto Gradec. Po ekskurziji v delavski zbornici so obiskali stari sloviti in historični »Schlossberg«, iz katerega je lep razgled čez mesto in okolico. Popoldan je bil skupen izlet na »Hubertushöhe« pri Eggenbergu. V veseli zabavi in s petjem, h kateremu so bili Mariborčani polno pritegnjeni, so donele slovenske pesmi iz hriba.

Prišlo je skupaj tudi mnogo Slovencev, ki so našli svoj kruh v Avstriji in marsikateri je povedal, da je »Prlek«.

V zabavi in dobrem razpoloženju je naglo potekel čas in treba je bilo misliti na vrnitev. Zbrali smo se spet v »Juliansäle« ter se pri poslovičju stiskali prijateljsko roke v globokem prepričanju, da bo ta obisk, ki je tako naglo potekel, dobro vplival na Mariborčane, ker vse to, kar so videli in slišali, jih pač mora navdušiti za borbo. Graški sodrugji pa so obljubili, da bodo v kratkem vrnili obisk Mariborčanom. S pevskim pozdravom so se še enkrat poslovili in Mariborčane je odpeljal vlak domov.

Dnevi delavskega slavlja v Mežiški dolini.

Mežiška »Svoboda« je zadnjo nedeljo razvila svoj prapor. Socialistične delavske kulturne organizacije iz dravske in mežiške doline so se v obilnem številu odzvale vabilu mežiške posestrime in so prihitele dne 14. in 15. avgusta v Mežico, da prisostvujejo slavnostnemu razvitju prapora »Svobode«.

Na predvečer razvitja so priredili mežiški sodrugji slavnostno akademijo na prostem. Pevska društva »Svoboda« iz Ruš, Maribora, Mute in Guštanja so pri tej priliki nastopila z obširnimi programom izbranih pesmi.

Ne da bi se spuščali v podrobno kritiko, moramo priznati, da zaznamuje pevski zbor ruške »Svobode« stalen napredek in da so ovacije, ki so mu jih priredili poslušalci res zaslužene. Mežani zbor »Svobode« iz Maribora, ki to pot ni nastopil v kompletni formi, je tudi pri tej priliki žel obilo priznanja, tako tudi pevski zbor iz Mute in iz Guštanja. Pohvalno je treba omeniti godbo guštanske požarne brambe, pri kateri je večina naših sodrugov, ki je ta večer zadovoljila tudi razvajena ušesa.

Mežiški telovadci in telovadkinje

P. Strmel:

Nad pogoriščem.

Drama v treh slikah.

Orehovec: Jehtasna, jehtasna, kje pa naj vzamemo? Pa še ceste, pa dolg za šolo, ko smo že popolnoma berači.

Lešnik: Občinskih doklad tudi ne moremo zvišati, ko nas že državni davek tako stiska.

Župan: Proti bolnici se ne bomo mogli braniti. Občina bo morala na vsak način plačati. (Možje zmajajo glave in molčijo.)

Župnik: Možje, jaz pa se prav bojim, da bomo imeli še več takih stroškov. Le pogledite tegale Salomorda. Vedno pije in pije, tako da se že ves trese. Njega bomo morali dati v kako bolnico ali pa v hiralnico. To je prava šiba za našo faro. Človek ni nikoli varen, da bi ga ne srečal kje na samem. Pa kako pohujšanje je to za vse vernike! Nikoli ga ni v cerkev, nikdar ne prejema svetih zakramentov. Jaz že mislim, da ga moramo odstraniti brž ko mogoče.

Župan: Kaj hočemo, ko je sem pristojen. Če ga damo v bolnico ali hiralnico, imamo zopet nove stroške.

Muhič: Krivi so tisti, ki mu dajejo žganje.

Krišper: Je že precej slab, ne bo več dolgo.

Orehovec: Saj ni hudoben. Gospod župnik ste mu menda zamerili, da je enkrat tako grdo vreščal za Vami. Saj res ni bilo lepo.

Župan: Jaz pa mislim, da še počakamo radi Salomorda. Najprej moramo imeti kaj denarja.

Zalar: Bolj kakor Salomord je potrebna pomoči Urbanova družina. Da bi jih vsaj v koči pustili!

Župnik: Seveda, seveda še lahko nekoliko počakamo s Salomordom. Meni se ne mudi. Jaz sem le tako mislil, da bo tudi Salomord prišel še na svoj račun kakor sedaj Urban.

Župan: Potem pa nadaljujte, gospod učitelj!

Učitelj: Tu imamo dopis našega župnega urada. (Čita.) Podpisani župni urad prosi občinski odbor, da postavi pri župnišču nove hleve, ker so dosedanji že v takem stanju, da se jih ne izplača niti več popravljati. Poleg tega pa zahtevajo novi nauki o umnem gospodarstvu, da se hlevi preurede in tudi v tem oziru se dosedanji ne dajo popraviti. Župni urad je prepričan, da uvidi občinski odbor potrebo in da se bo s pomočjo vernih faranov lotil takoj dela. Tudi v cerkvi se bodo farani opominjali, naj po svojih močeh pomagajo pri tem delu. (Ko učitelj neha, molčijo vsi in gledajo topo pred se.)

Orehovec (čez nekaj časa): Gospod župnik, tako sem mislil, veste, gospod župnik, če bi

ne bilo mogoče, sem mislil, da bi počakali še za letos. Saj nisem, veste, nasprotnik vere, pa tudi ne gospodov duhovnikov, pa veste, sedaj ima občina, veste, toliko plačil, da bi res težko, veste, zelo težko.

Učitelj: Tudi jaz bi mislil, gospod župnik, da bi naj občina najprej plačala dolg za novo šolo.

Župnik: Gospod učitelj, ne mešajte se v stvari, ki niso Vaš posel. Vi ste tukaj zapisnikar in samo zapisnikar, ter smete govoriti le, če Vas kdo kaj vpraša. Ste razumeli?

Zalar: Pa vendar ima gospod učitelj prav. Glejte, gospod župnik, Vaš prednik (rajni gospod Mocilovšek) so živeli pri nas 40 let in so bili s hlevi zadovoljni. Potrpite še nekaj let, da odplačamo dolg za šolo, potem pa pride na vrsto župnišče in vse, kar zraven spada.

Župnik: Upam, da niste vsi takega mnenja, kakor Zalar. Če pa ste, potem pa vem, da sem prišel na faro, kjer vera nima pravih prijateljev, da sem prišel med ljudi, ki niso vredni, da imajo svojega duhovnika.

Zalar: Gospod župnik, pri nas so sami verni ljudje in rajni gospod se niso nikoli pritoževali radi ljudstva. Sploh pa ne razumem, kako da bi mi ne bili več dobri kristjani, če Vam ne postavimo novih hlevov?

Kino Apolo do nedelje velika senzacija

JUNAK ZAPADA

Milton Sillis napeta in sijajna pustolovina silnega boksača. — Od ponedeljka:

Harry Liedtke in Ossi Oswalda

so presenetili ta večer s svojimi simboličnimi marmornimi skupinami, ki so se ob svitu umetnega ognja krasno odrezale na temnem ozadju. Rakeete so razsvetljevale nočno tmino in kresovi na hribih so oznanjali širom mežiške doline veliki praznik mežiškega proletariata.

Lepo poletno jutro je napočilo. Po Mežici so odjeknili zvoki godbe, ki je priredila budnico.

Okoli 8. ure so večje in manjše skupine odhajale na Poleno k sprejemu gostov, ki jih je imel pripeljati rudniški vlak. Nekaj pred 9. uro je polno zaseden vlak prisopihal na postajo. Burnega pozdravljanja ni hotelo biti konca ne kraja. Nato se je formiral sprevod, kakšnega mežiška dolina še ni videla. V strumnih vrstah so stopali telovadci in telovadkinje iz Studenc pri Mariboru, iz Maribora, Mute in Mežice. Vsega skupaj je bilo v sprevodu nad sto telovadcev in telovadkinj. Za njimi so se zvrstila pevska društva in potem ostali gostje. Pri vstopu v vas je bil postavljen velik slavolok, s katerega se je usipalo cvetje na manifestante.

Takoj po prihodu na slavnostni

prostor je pozdravil navzoče telovadce s. Gostič v imenu »Svobode«, nakar je kumica razvila prapor, s. Vidovič pa je nanj pripel trak, darilo mariborske »Svobode«. Za tem je govoril kot zastopnik centrale »Svobode« s. Eržen iz Maribora. Za njim je govoril še Möderndorfer. Z razvitim praporom je potem korakal sprevod skozi vas in nazaj na slavnostni prostor, kjer je sledilo zabijanje spominskih žebeljov.

Večji del popoldanskega programa je izpolnil telovadni nastop, ki nas je uveril, da delavske telovadne enote ne samo rastejo, ampak tudi napredujejo. Proste vaje članov in članic so izzvale mnogo občudovanja. Naravnost zadivile pa so vaje na orodju. Zato pa so tudi telovadci in telovadkinje želi obilo pohvale.

Le prehitro je minul čas. Ob 6. uri je vlak odpeljal goste iz Mežice, koje je spremlja guštanska godba na kolodvor. Pristrčno, kakršno more biti le med proletarci, je bilo slovo.

Pri tej priliki smo iz vlaka opazovali zanimivo tekmo, ki so jo napravili trije telovadci-tekači z rudniškim vlakom. Eden izmed njih je vzdržal tri četrtine poti do Prevalj, kakih 7 km.

Mežiški »Svobodi« čestitamo na uspehi prireditvi. Zlasti pa naj omenimo, da imajo pri tem gotovo glavno zaslugo ss. Veidl, Lušin in Gostič, ki so z ostalimi odborniki znali organizirati socialistični kulturni dan v Mežici, ki bo gotovo ročil mnogo sadu.

Pomen predstojećih parlamentarnih volitev za SSJ.

Poročilo za oblastni zbor, dne 17. julija 1927 v Celju.

Imamo pa še drug tehten dokaz, da je SLS danes, diktirana po volji cerkvene visoke gospode, naravnost nasprotnica demokracije.

Znana je lastnost rimske cerkve, da se zna vsakemu danemu položaju prilagoditi. Včasih so biči cerkvenih valptov sekali po hrbtih slovenskega kmeta, danes pa se hlini duhovništvo iste cerkve okoli kmeta, trdeč mu, da je njegov edini prijatelj.

Veliki dogodki koncem 18. in početkom ter sredi 19. stoletja niso mogli ostati brez vpliva tudi na cerkev. Četudi težko in z muko, je vendarle za dobo papeža Leona XIII. zavel tudi v rimski cerkvi nekak medel demokratični duh. Bil je sicer slepilo ali vendar je obstojal. Ta doba je imela svojega izraza tudi pri naši duhovščini. Nasproti Mahničju so vstali v sredini 90tih let možje, kot Krek, Finžgar itd., ki so bili od resničnega demokratizma ne samo mimogrede omamljeni, temveč dejanski navdahnjeni.

To je sedaj že minula doba. Visoka cerkvena gospoda je to »demokratičnost« svojih nižjih funkcionarjev trpela, dokler brez nje ni šlo. Sedaj pa smatra, da je že prišel ugoden trenutek, da se ves demokratizem v stranki in življenju sploh zaduši in povrne k starim metodam vladanja, od katerih si cerkvena gospoda vsekakor več obeta, kakor če mora deliti oblast z ljudstvom samim.

To nalogo je prevzel naslednik Leona XIII., sedanjí papež. O priliki zadnjega cerkvenega konsistorija v Rimu — ko so se imenovali novi kardinali — je imel velik političen govor, katerega pač ne smemo pozabiti. Govorec o dogodkih v Mehiki in na Kitajskem, je povdarjal, da so oni samo posledica prevratnih idej, ki so se v zadnjih desetletjih razpasle po svetu. Zato je potreben boj proti tem prevratnim idejam.

Katere pa so te prevratne ideje?

To je demokratizem, ki ga je rodilo 19. stoletje — v njega posledici je to socializem. In tem obema je papež zadnjič napovedal boj.

Videli smo, da ima papež sredstva, da uveljavi svojo voljo pri katoliških cerkvenih strankah vseh dežel. Taka cerkvena stranka je pri nas SLS.

Zato je grda prevara, ako danes SLS govori o svoji demokratičnosti in najostudnejša laž je, ako se ona upa govoriti o kakem svojem — socializmu.

Stranka demokracije toraj SLS ni in po svojem bistvu biti ne more. Vse trditve o njeni demokratičnosti so le slepilo zaradi pridobitve, oz. ohranitve volilnih mas, ki so ji v vsaki demokraciji urejeni državi nujno potrebne.

SLS pa tudi ni stranka delovnega ljudstva, kakor se to sama nazivlja. Tudi ta naziv je slepilo, ker je ona danes izrazito kapitalistična stranka. Zato le par dokazov iz dogovov zadnjega časa! Prvi je znamenit blejski sporazum med sedanjim ministrskim predsednikom Veljo Vukičevićem in dr. Korošcem. Kakor je vsebina tega sporazuma danes meglena ter po balkanski maniri danes eni demantirajo, kar drugi o sporazumu povedo, vendar enega do danes ni demantirala nobena stran. Namreč, da se sporazum ne tiče samo skupnega delovanja obeh strank v vladi, toraj delovne koalicije, temveč da gre pri tem za spojitve obeh dogovornih grup v organizacijsko skupnost in enotnost. To je, SLS bo vstopila v stranko, ki jo danes ustvarja Velja Vukičević iz svojih radikalov in neke frakcije demokratov. Oboji se pa danes odločno priznavajo kot kapitalistična stranka. Da so srbski radikali jasno stranka buržuazije, o tem danes ne dvomi nobeno dete. In kdor je imel n. pr. priliko čitati Voje Marinkovića sestavke o samoupravah, ta se je moral diviti okorelemu in okostenelemu liberalizmu, ki veže iz njih, liberalizmu današnjih dni, ko je absoluten gospodar položaja buržuazija, kateri je vsled tega vsaka senca demokracije odveč.

S takimi elementi se danes veže dr. Korošec v organizacijsko enotnost. Kakor smo poprej spoznali, taka enotnost danes ni nenaravna stvar. Nenaravno pa je, ako se hoče stranka kljub temu še nadalje imenovati »ljudska«.

Dnevne novice.

Liste so vložene... Rok za vlaganje kandidatnih list je v torek potekel, in če smemo verjeti časopisnim podatkom, imamo v vsej državi okrog 500 list in toliko in toliko kandidatov, ki koprneče čakajo na dan rešitve in zmage. 11. september... V Sloveniji sami je število kandidatnih list precej padlo, in sicer tako v ljubljanski kakor tudi v mariborski oblasti. Tudi v Ljubljani sami se je kandidatska manija precej vlegla, in če ne bi imeli, na žalost, v Sloveniji, delavci povsod dvojnih kandidatnih list, bi bilo število kandidatov in njihovih list še manjše. Utis imamo, da se ni še nikoli, kakor pri teh volitvah, nudila delavstvu prilika, da se častno uveljavi in odnese v poštev prihajajoče število mandatov. Toda razcep v delavskih vrstah in volja, da se s politiko razcepov še nadaljuje, je bila močnejša, kot iskrena volja, da se delavstvu pomaga, da se faktično pokaže v parlamentu in v vsem našem javnem življenju politična moč zavednega proletariata. Odgovornost za to stanje ne pade na nas, uverjeni pa smo, da se bo delavstvo prejalislej vendar združilo, kajti le združeno bo zmoglo.

Hudi časi. Klerikalni shodi po deželi ne obetajo nič dobrega za klerikalno stranko. Slaba udeležba, nejevolja volilcev očitna. Na ptujskem polju so radičevci klerikalne shode brez težav razgnali. Klerikalcem bo menda še žal, da so se združili z vlado.

Na ljubljanske občinske volitve se pripravljajo. Klerikalci in demokrati so si v zadnjem času silno v laseh zaradi občinskih zadev. Demokrati zlasti napadajo tudi sedanjega vladnega komisarja. Za nas je zaenkrat najvažnejša grožnja, ki so jo izrekli klerikalci, češ, da bodo objavili prav lepe stvari izza dobe treh demokratskih gerentov, če demokrati ne bodo molčali. Torej tako: demokrati očitajo klerikalnemu sosvetu razne grehe in če ne neha, bodo klerikalci povedali še večje demokratske grehe. Kdo od obeh bo potem imel čiste roke? Menimo, da bi bilo že čas, da se neha s tako izsiljevalno politiko. Če so se godile lumparije, jih povejte oboji, ker če jih ne poveste, ste oboji enaki. Ali molčite morda zato, da vas tudi nasprotnik pardonira? No, potem je stvar še lepša. Take stranke pač ne zaslužijo zaupanja ljubljanskih volilcev! Na občinske volitve se mora delavstvo še prav posebno pripraviti. Nobena naša stranka absolutno ne vlada v novem občinskem svetu. To si zapomnite, ker, kar uganjate, je že preveč glupo!

Znamenje časa. V sedanji volilni borbi in že nekaj časa sem opazujemo, da se malokatera stranka upa nastopati pri volitvah pod svojim pravim imenom. Ime »samostojni« demokrati je popolnoma izgini. Tudi klerikalci in naši sodruzi nadevajo svojim listam najrazličnejše naslove: »bloki«, »zveze«, »gospodarske liste« itd. Če se pogledamo v ta pojav, se nam zdi, da je to znak neke politično-organizatorične anarhije na eni strani in na drugi strani pa, da politične stranke ne polagajo zadosti važnosti na svoje programe, marveč skušajo privabiti volilce samo na vabljive naslove. Socialistična stranka ne sme storiti kaj takega, ker moramo pripadniki socialističnega naziranja imeti že toliko zaupanja v svoj program in biti toliko ponosni nanj, da nastopamo povsod z njim in z njegovim imenom. Če imajo druge stranke tako piškave programe, da ne morejo z njimi na dan, naj pa postavijo burk-lje za program, če hočejo!

Kapitalizem ima korenine v naruri ljudi. Kapitalizem je sistem produkcije in distribucije, ki sloni na profitu. Cilj mu je profit. Plačajo ga delavci in odjemalci. Sebičnost je človeška lastnost, toda slaba lastnost. Kapitalizem sloni na legaliziranih ropih, na osvajanjih, ki so odeda s patriotizmom, na preganjanjih, ki so izvrševana v imenu »redu in mira«. Kapitalizem je krivica.

Ali — čemu je človeštvo ne odpraviti? Zato ne, ker more preje dozoreti za boljši družabni red. Dokler bo v človeku prevladovala sebičnost, zlobnost in pa nagnenje, izkoriščati tudi svojega brata, dotlej bo imel kapitalistični sistem trdna tla.

Moč socialističnih strank narašča. Nemška socialna demokratična stranka ima nad milijon članov, ki ji direktno pripadajo. Pri zadnjih volitvah je glasovalo za njene kandidate osem milijonov volilcev. — V Avstriji je pri zadnjih volitvah oddalo 43 odstotkov volilcev svoje glasove socialistični stranki in za socializem. — Francoska socialistična stranka, ki je po komunističnem razkolu padla na 30.000 članov, ima danes 110.000 članov, 97 poslancev v parlamentu, 832 županov in 10.167 občinskih svetovalcev. — Socialistične stranke na Švedskem, v Belgiji, na Danskem in delavska stranka v Angliji so stranke, ki so močne in na poti k zmagi. Socialistično gibanje živi in se jača, ker ni gibanje prošlosti, ampak je zidano na sedanjosti ter se dviga v bodočnost.

SLS in železničarji. Klerikalna stranka z g. Žebotom na čelu se na vse načine trudi, da bi železničarji 11. septembra za njo glasovali. Čisto drugo taktiko pa je zavzel klerikalni poslanec dr. Hodžar, ki najbrže misli, da bo po volitvah postal minister saobračaja. V nedeljo, 7. t. m. je v večernem savinjskem vlaku prav po rovtarsko nahrulil sprevodnika, ki je po službenih predpisih zahteval od potnikov, ki so se v družbi g. Hodžarja vozil v vozu drugega razreda s karto tretjega razreda, doplačilo razlike. S poslansko legitimacijo v roki je g. poslanec hotel dokazati, da imajo tudi klerikalni izletniki pravico se voziti v višjem razredu s karto tretjega razreda. G. Hodžar je lastni stranki naredil s tem incidentom slabo uslugo, ker železničarji in drugi potniki so se na lastne oči in ušesa prepričali, kako znajo klerikalni poslanci nahruliti železničarje, kadar vršijo njih službeno dolžnost.

Še en dokument doslednosti. V reviji »Yougoslavie«, urejevani po D. Gustinčiču (št. 2, str. 26) se usaja neki Črnogorec proti paroli miru brez aneksij in pravi, da so iznašli to frazo boljševiski učenci. Po njegovem mnenju nikakor ne gre, da bi n. pr. Francija ne smela si prilastiti poldruga milijona elzaških Nemcev. — Kako ste mogli pustiti pisati o »boljševiskih učencih«, gospod inženir? Ali ste mislili takrat, da poldrug milijon Nemcev v Alzaciji nima pravice do samoodločbe? Kaj pravi na to Vaša platforma iz leta 1927?

Spominske razglednice Vsedelavskega zleta 4.—5. junija v Ljubljani ima v zalogi Strokovna komisija za Slovenijo. Cena komadu 5 D. Vse sodruge in sodružice pozivamo, da si nabavi vsak vsaj po eno spominsko razglednico. Naroča se pri Strokovni komisiji, Gradišče št. 2.

Maribor.

Mariborski trogloditi. V Mariboru je število brezstanovalec vedno večje. Čim bolj so oddaljujemo od groznih vojnih let in se približujemo takozvani normalizaciji in konsolidaciji, tembolj vidimo, da smo v Jugoslaviji tam, kjer smo bili. Dosedaj so siromaki, ki se niso mogli dokopati do stanovanja, čepeli v kleti in podstrešjih, sedaj pa primanjkuje tudi teh, in so zato primorani, iskati zavetišča po kavernah, in kjer teh ni, pa pod mostovi. Mariborski trogloditi ne morejo v podzemeljske kaverne, zato jim je pa prosto, da se preselijo pod mariborski državni most. Mariborski podmostni trogloditi se dan na dan večajo, predstavljajo že malo kolonijo zase. Najprej je krčil pot tej svojevrstni podmostni kolonizaciji neki invalid, njemu je sledil sosed mizar iz Koroške ceste s štirimi otroci in kakor vse kaže, bodo morali kmalu razširiti in prostora dozidati most, da bo za vse. Mariborsko občinstvo naj si ogleda to kolonijo pod mostom, ono

SINALCO
BREZ ALKOHOLA

zloženo pohištvo, otroke in sijajne izglede stanovančev za slučaj dežja in nevihte. Vse to naj si občinstvo dobro ogleda, pa tudi gospod Vukičević, ki si je zadnjič ogledal delavnico, naj si pride v imenu vlade ogledati podmostno kolonijo — bo vsaj videl, da vlada skrbi za svoje državljanje.

Celje.

Naši volilni shodi v celjskem srezu:

V soboto, dne 20. avgusta ob 7. uri zvečer v Ostrožnem, gostilna Kukec.

V nedeljo, dne 21. avgusta ob 10. uri predpoldne v št. Pavlu pri Preboldu. Poročata ss. Grčar in Komavli. Lokal razviden na plakatih; ob 3. popoldne v Košnici, gostilna Železnik;

ob 3. popoldne v Teharjih, gostilna Zohar.

V Ponedeljek, dne 22. avgusta ob pol 8. uri zvečer v Sp. Hudinji, gostilna Vobner.

V soboto, dne 27. avgusta na Bregu ob pol 8. uri zvečer v gostilni Podražaj.

V nedeljo, dne 28. avgusta: v Vojniku ob pol 8. uri zjutraj v gostilni Rataj;

v Trnovljah ob 3. popoldne v gostilni Kramar;

v Lubečnem ob 4. popoldne v gostilni Ropan;

v Levcu ob 4. uri popoldne v gostilni Perger.

Druge shode bomo naznanili pravočasno. Sodrugi, agitirajte za čim-

večjo udeležbo na vseh naših shodih.

Volilni sestanek socialističnih zaupnikov Celja in okolice se vrši v sredo ob pol 8. uri v delavskem tajništvu v Vodnikovi ulici. Udeležba dolžnost!

Volilni odbor SSJ za srez Celje.

Trbovlje.

Ženska krajevna odborova seja se vrši v nedeljo, dne 21. t. m. ob pol 15. uri.

V soboto, dne 20., in v nedeljo, dne 21. t. m. se bo predvajal v kinu g. Počivavška film iz Vsedelavskega zleta v Ljubljani. Za predstave vlada že sedaj veliko zanimanje med našim delavstvom. Sodrugi, posetite te predstave, da boste videli to veličastno delavsko manifestacijo! **Bistrica ob Dravi.**

Šoštanj.

V ponedeljek 15. avg. so priredili radikali (pa ne šoštanjski, ker jih tukaj ni) shod, na katerega so prišli kar trije govorniki, čeravno v Šoštanju nimajo nobenega pristaša; kajpada, za ta shod smo prav dobro agitirali mi socialisti. Dvorana v hotelu »Jugoslavija« je bila polna socialistov in nekaj demokratov, na kar smo si seveda izvolili svoje predsedstvo shoda. Iz radovednosti, kaj nam bo radikal g. prof. Škof iz Maribora povedal, smo mu dali besedo. Začel je prav sladko pripovedovati, kaj vse gradijo v novi državi in če bodo volilci dali 11. septembra kroglice radikalom, bo zgradba še lepša. Nato se je pa shod pretvoril v socia-

listično prireditev. Govorila sta ss. Bajt in Straus, ki sta prav lepo povedala, kako so dosedaj radikali gradili v novi državi, saj je nad 200 železničarskih družin deložiranih iz vagonov in brez strehe, poleg tega redukcija železničarjev in znižanje plač, sramoten davek na ročno delo, sramotno obdavljanje privatnih nameščenec, preganjanje delavskih zaupnikov, odškodnina 42 milijonov dinarjev črnogorskim princem, da bodo lahko udobneje živeli na francoski rivijeri. Vsa ta grozodejstva so zgradili gospodje radikali in klerikalci, ki so dozdej vladali. Burno odobravanje je sledilo izvajanjem naših sodrugov. Radikalov, mislimo, ne bo nikoli več v Šoštanj. — Širijo se govorice, da bodo bernočevci in komunisti priredili v Šoštanju shod; pa naj le pridejo...

Ruše.

Ženska krajevna odborova seja se vrši v gostilni Erhartič (Novak) 21. t. m. ob pol 18. uri.

Kakor pri vsakih volitvah, tako so se našli tudi sedaj pri skupščinskih volitvah gotovi ljudje, ki skušajo potom razbijanja uničiti našo podružnico v Rušah. Pa to jim ne bo uspelo, ker vemo, kam pes tace moli. Posebno če vodijo propagando elementi, ki imajo za ped debelo masla na glavi. Zato jim še prej, ko nadalje pišem, kličem: Stopite na solnce, da se vam maslo z glave scede, potem šele pridite vodit delavstvo, če imate sploh pojmo, kaj je komunizem in kako se ga mora z

uspehom voditi, ker po mojem mnenju ni to noben komunizem, če z vsemi sredstvi napovedujete boj proti socialističnemu pokretu. Pa do sedaj še nimamo strahu. To sem prepričan, da se noben zaveden socialist ne bo družil s takimi ljudmi. In takšni ljudje se drznejo napadati naše funkcionarje, češ, da nič ne delajo, da so sami faloti, ki samo denar zapravljajo itd. Poiščite človeka, ki se čuti oškodovanega od sedanjega odbora; le iščite ga, pa ga ne boste našli. V tej točki ste se enkrat prav pošteno opekli, kaj ne? Sedaj ste prepričani, da ni vedno koristno samemu sebi jemati ugleda. Če imate še kaj zdravih možganov, boste to razbijanje opustili. Saj to ne bo rodilo ne za nas in tudi ne za vas nič koristnega. Predvsem je potrebno, da se masa izobrazi v socialističnem duhu, da spozna pomen besed, ki jih je zapisal naš Karl Marx na rdečo zastavo socializma: »Proletarci vseh dežel, združite se!« Šele takrat lahko računate na uspehe, pa ne z razbijanjem, ker to razbijanje prinese dobiček samo kapitalizmu. Pika.

Uprava »Del. politike« najtopleje priporoča vsem svojim čitateljem, da si nabavijo novo izšlo socialno dramo Rudolfa Golouha,

»KRIZO«.

eno najlepših socialnih dram, ki bi ne smela manjkati v nobeni delavski hiši in v nobeni čitalnici. Naroča se direktno pri upravi »Delavske politike«, Maribor, Ruška cesta 5.

IVAN JAX IN SIN, LJUBLJANA, GOSPOSVETSKA 2.

ŠIVALNI STROJI

izborna konstrukcija in elegantna izvršitev iz lastne tovarne. 15 letna garancija. — Vezanje se poučuje pri nakupu brezplačno.

PISALNI STROJI „ADLER“

Kolesa iz prvih tovarn, Dürkopp, Styria, Kayser, Waffner (Orožno kolo). Pletilni stroji vedno v zalogi. — Posamezni deli koles in šivalnih strojev. — Daje se tudi na obroke! — Cenike franco in zastoj!

Vsi kupujejo obleke pri J. Trplinu, Maribor, Glavni trg 17 ker tam se dobi suknjo že od 26 Din naprej, kakor tudi vsakovrstno drugo blago po najnižjih cenah.

JURIJ JUTERSCHNIK

slskar in pleskar, Maribor, Grajska ulica 3, se priporoča za prevzem vseh slikarskih in pleskarskih del po najnižjih cenah in izvrstni izpeljavi. Samo moderni vzorci so na vpogled. — Učenec se sprejme.

Anton Vaupotič vdova

SODNA UL. 16, se priporoča v izvršitev vseh sobo-, črkoslikarskih in pleskarskih del po najnižjih cenah.

Restauracija koroški kolodvor „Transvaal“

Do policijske ure dnevno pivo v sodčkah. — Kranjske klobase in prekajeno meso lastnega izdelka. Došla je nova partija domačih vin in mošta.

OBVESTILO!

Jakob Perhavec

tov. za izdelovanje likerjev, desert. vin in sirupov **Maribor, Meljska cesta 3**

obveščam p. t. občinstvo, da sem prevzel s 1. julijem t. l. trgovino z alkoholnimi tekočinami (razprodaja na drobno) od **Albrecht & Strohbach**

GOSPOSKA ULICA ŠT. 19

ter se priporočam za obilen obisk. — V zalogi bom imel vedno pristno slivovko, droženko, brinjevec, konjak, rum, vse vrste likerjev, sadnih sokov, špirita, vinskega kisa in kisa za kumarce.

Postrežba točna. Cene solidne.

JAKOB PERHAVEC

Gospiska ulica 19

Širite naš list!

DOBRE LASTNOSTI finega čistila za čevlje so te-le:

Mazilo je mehko in se dobro razmaže; daje čevlju takoj lep, temen sijaj. Usnje ostane zmiraj voljno. **In te lastnosti ima**

Indian Pasta

Ze pri uporabi prve doze se bode o tem prepričali.

Otvoritev

Slavnemu občinstvu naznanjam, da sem prevzela gostilno

„Pri zlatem zvoncu“

na Ruški cesti štev. 8

ter bom točila vedno sveže pivo, pristna ljutomerska in haloška kakor tudi domača vina. Za prigrizek vedno na razpolago mrzla in topla jedila. Za obilen poset se priporoča

Helena Stegenšek.

Malinovec

zajamčeno pristen, izborne kakovosti, izdelan samo iz pravih gorskih malin, prodaja po zmernih cenah v vsaki množini tvornica

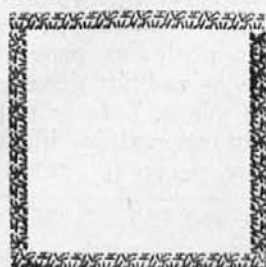
„ALKO“

DRUŽBA Z O. Z.

Ljubljana, Kolizej

Ali že uporabljate

„PROJA“ terpentinovo kremo za čevlje!

Dobliva se jo povsod.

Dobliva se jo povsod.